

DZIENNIK WILEŃSKI

Adres Redakcji i Administracji: Dominikańska Nr. 4.

Redakcja otwarta od godz. 2—4 po poł.

Administracja otwarta codziennie od g. 10 do 6 wiecz., w niedziele od 1—2.

WARUNKI PRENUMERATY w Redakcji: Rocznie — 15 mk. 60 fen., półrocznie — 7 mk. 30 fen., kwartalnie — 3 mk. 60 fen., miesięcznie — 1 mk. 30 fen. Z przesyłką pocztową i odnośniami do domu: Rocznie — 13 mk., półrocznie — 9 mk., kwartalnie — 4 mk. 50 fen., miesięcznie — 1 mk. 50 fen. Zmiana adresu — 20 fen.

CENY OGŁOSZEŃ: Na 4-ej str. za wiersz drobnego druku — 25 fen., nekrologi — 60 fen. Ogłoszenia przyjmuje Administracja „Dziennika Wileńskiego” do godz. 4 po poł. Po godz. 4-ej nekrologi i inne niecierpiące zwłoki zawiadomienia przyjmuje drukarnia ks. A. Rutkowskiego, Królewska (Botaniczna) № 7.

Numer pojedynczy 5 kop. = 10 fen.

Gazeta wychodzi codziennie — z wyjątkiem dni poświęconych.

S.†P.

MELANJA NABOROWSKA,

po długich cierpieniach zmarła dnia 11 lutego r. b., w wieku lat 63. Nabożeństwo żałobne odbędzie się dzisiaj, we wtorek, o g. 10 rano w kościele po-Bernardyńskim, wyprowadzenie zaś zwłok z domu żałoby przy ul. Sawicz № 1 i pogrzeb na cmentarzu po-Bernardyńskim — dzisiaj o g. 3 po poł., o czym zawiadamiam.

Stroskana Siostra.

606

TELEGRAMY

BRZEŚĆ-LITEWSKI (10 b. m. W. T. B.)

Delegacja niemiecko-austro-węgiersko-rosyjska dla układów w kwestiach politycznych i terytorjalnych odbyła posiedzenia w sobotę i niedzielę. Na posiedzeniu niedzielnym przewodniczący delegacji rosyjskiej, **Trockij, zakomunikował, iż Rosja, wyrzekając się podpisania formalnego traktatu pokojowego, ogłasza wojnę z Niemcami, Austro-Węgrami, Turcją i Bułgarią ze zakończoną, i jednocześnie wydaje rozkaz całkowitej demobilizacji rosyjskich sił zbrojnych na wszystkich frontach.**

Co do wynikających z tej sytuacji dalszych rokowań pomiędzy państwami czwórzwiązku z Rosją w sprawie ukształtowania wzajemnych stosunków dyplomatycznych, konsularnych, prawnych i gospodarczych pan Trockij wskazał na drogę bezpośredniego porozumienia się pomiędzy zainteresowanymi rządami, oraz na znajdującą się już w Petersburgu komisję czwórzwiązku.

KOMUNIKAT URZĘDOWY NIEMIECKI

Kwatera główna 12 lutego.

Zwstera główna 9 lutego.

FRONT ZACHODNI.

Grupa wojsk następcy tronu ks. Rupprechta.

Na poszczególnych miejscach frontu odbywał się ogień artylerji.

W rezultacie potyczek wywiadowczych zostali porażeni do niewoli w pobliżu wybrzeży Belgijczycy i Francuzi, na północ od Ypern, jak również pomiędzy Cambrai a St. Quentin.

Grupa wojsk następcy tronu ks. Rupprechta i grupa wojsk ks. Albrechta.

W okręgu Mozy, z obu stron Mozeli oraz na poszczególnych odcinkach na północ i wschód od Nancy panowała wzmożona działalność ze strony nieprzyjaciela.

Francuskie oddziały wywiadowcze wdarły się na nizinie nad Selle przejściowo do naszych okopów około Allendorfa.

W miejscowości na zachód od Blamont zostali oni odparci przed naszymi zagrodami.

Z innych placów boju niema nic nowego.

FRONT ZACHODNI.

Grupa wojsk niemieckiego następcy tronu Rupprechta.

Natarcia wywiadowcze Anglików na wielu punktach frontu we Flandrii oraz w Artois doprowadziły zwłaszcza koło Warneton i na wschód od Armentieres do zaciętych walk, podczas których wzięliśmy jeńców.

Grupa wojsk ks. Albrechta.

Na froncie Lotaryngji oraz na środkowych Wogezach ożywiła się po południu działalność bojowa. Nasze wycieczki wywiadowcze na południe od Eubernenil, koło Senones oraz koło Bucher Kopf dały nam jeńców.

FRONT WŁOSKI.

Na płaskowzgórzu siedmiu gmin ożywiona działalność artylerji.

Na innych frontach bojowych nic nowego.

Pierwszy generał-kwatermistrz Ludendorff.

PARYŻ (10 bm. W. T. B.) Podług Havasa odbyła się dziś **patryotyczna demonstracja** wielkich francuskich związków zawodowych na rzecz świętej jedności. Demonstracja odbyła się w Sobornie w obecności Polncaire'go pod przewodnictwem Deschanela. Obecni byli wszyscy członkowie ciała dyplomatycznego oraz przedstawiciele Alzacji i Lotaryngji. Deschanel zagaił posiedzenie przemową, która kończyła się następującą przysięgą Francji:

Nie złożymy broni zanim przygotowany od 40 lat zamach na swobodę świata nie zostanie ukarany, Belgja, Serbja, Rumunja, oswobodzona Francja zaś odzyska wydatte jej w latach 1870 i 1914 terytorja.

Następnie oświadczył minister marynarki w imieniu rządu co następuje: Zebraliśmy się tu w celu odnowienia przymierza jedności oraz w celu potwierdzenia raz jeszcze przed światem niezłomnej woli naszej osiągnięcia zwycięstwa.

We wszystkich państwach wojujących rozgrywają się obecnie za frontem olbrzymie bitwy. Nieprzyjaciel wie, iż pod względem wojskowym przegrał wojnę, obecnie stara się on odnieść zwycięstwo za pomocą swych dyplomatów oraz za pomocą zdrady. Francja nie ugnie się, Francja wytrwa w swem równym, niezłomnym postanowieniu i ufałości. Naród francuski posiada niewyczerpane siły. Jest to naród, którego genjusz i cnoty odradzają się w każdym pokoleniu i objawiają się przy każdej próbie.

BERLIN (11 b. m. Tel. pryw.) — Do «Berl. Lokalanz.» donoszą z Budapesztu: Tutejsze pismo pisze: Nowa **republika ukraińska**, która zawarła z państwami centralnymi **pokój posiada jeszcze ogromne zapasy zboża.** Kiedy sekretarz ukraińskiego ministerjum żywności Wyrubów bawił w Petersburgu w celu pertraktacji z Leninem na konto uznania niezależności Ukrainy, oświadczył on tam iż **Ukraina może dostarczyć Rosji za pewną zapłatę 80 milionów pudów zboża.** Wyrubów dodaje, iż Ukraina posiada zapasy ziarna jeszcze z lat 1916 i 1915.

BERLIN (11 b. m. Tel. pryw.) — Do «Deutsche Tagesztg.» donoszą ze Sztokholmu: **Wojska Rady odniosły koło Saraju wielkie zwycięstwo nad bolszewikami.** Zdobyto 300 karabinów maszynowych, 200,000 karabinów i 200 pełnych wozów z amunicją. Próba Bolszewików posunięcia się w kierunku Kijowa nieudała się całkowicie. Po stronie Bolszewików zabitych 3000.

BERLIN (10 bm. Tel. pryw.) — Do «Deutsche Ztg.» donoszą z Bernu: Havas dowiaduje się z Petersburga,

że **komisarze ludowi wręczyli ambasadzie angielskiej w Petersburgu Ultimatum** w którym żądają uznania Litwinowa jako rosyjskiego bolszewickiego posła, w przeciwnym razie grożą najostrożniejszymi środkami.

BERLIN (11 b. m. Tel. pryw.) — Do «Berl. Auz.» donoszą z Kopenhagi z telegramu, który nadszedł z Haparandy wynika iż tam oczekiwany pociąg specjalny z Petersburga, którym przybyć mają **wszyscy dyplomaci koalicji z całym składem poselstw i ambasad,** którzy opuszczają Rosję wobec tego iż położenie ich tam stało się beznadziejnym.

BERLIN (10 bm. Tel. pryw.) — «Berl. Lok.» donosi z nad granicy szwajcarskiej, iż, według gazety «Berliner Tag.»; «Dieß» komunikuje, że dekret rządu bolszewickiego ogłasza wszystkie zawieszania pracy w zakładach państwowych jako zdradę stanu i grozi najcięższymi karami.

KOPENHAGA (10 b. m. W.T.B.) — Podług telegramu sztokholmskiego «Aftonbladet» z Petersburga w całej **Rosji ogłoszono najsroższy stan wojenny.**

Cholera i dżuma rozszerzają się. Śmiertelność wzrosła przerażająco. Czerwona gwardja strzelała do demonstrantów urządzających pochód. W Petersburgu dziennie umiera 600 osób.

BERLIN (10 bm. Tel. pryw.) — Jak donosi ze Sztokholmu «Voss. Ztg.», gaz. japońska «Osaka Mainichi» komunikuje, iż linje kolejowe w Mandżurji zostały obsadzone przez wojska japońskie.

Rosyjscy urzędnicy kolejowi są usuwani ze stacji.

Japonja zamierza rozszerzyć swą działalność w Syberji, ponieważ nie jest rzeczą pewną, jak daleko sięgają dążenia rządów autonomicznych, utworzonych w Omsku i Tomsku.

Japonja pragnie w razie pokoju separatystycznego z Rosją zagrozić Niemcom drogę na Daleki Wschód.

KONSTANTYNOPOL (10 b. m. Agenc. Milli). Były sułtan **Abdul Hamid zmarł** dziś na zapalenie płuc.

Cesarskie irode zarządza na jutro obchód pogrzebowy jaki przystał panującemu.

BERLIN (11 b. m. W. T. B.) — Telegram prywatny «Nord. Allgem. Ztg.» z Edukarsztu donosi: Podług informacji tutejszych pism gabinet **Bratianu podał się do dymisji.** Telegram Reutera również potwierdza ustąpienie gabinetu Bratianu.

Traktat pokojowy z Ukrainą.

BRZEŚĆ-LITEWSKI (10 bm. WTB.)
Na początku ostatniej przerwy w rokowaniach zostało ogłoszone, że znalezione zostały podstawy do zawarcia pokoju między czwórprzymierzem i ukraińską republiką ludową. Od chwili powrotu delegacji do Brześcia-Litewskiego prowadzono na tych podstawach rokowania w dalszym ciągu. Dzięki energicznej, niezmordowanej pracy wszystkich komisji i dzięki duchowi pojednania i ustępliwości, ożywiającemu obydwie strony, w ciągu dnia wczorajszego udało się ustalić porozumienie na wszystkich punktach, tak, iż można było przystąpić do ostatecznej redakcji umów i podpisania ich.

Techniczne trudności, związane ze zredagowaniem 5-ciu tekstów umów doprowadziły do tego, że uroczyste ostateczne posiedzenie mogło się odbyć dopiero w pierwszych godzinach ranka dn. 9-go lutego. Sekretarz stanu, v. Kühlmann na krótko przed godziną 2-gą w nocy otworzył posiedzenie następującym przemówieniem:

Panowie! Nikt z was nie zechce niedocenić znaczenia tej historycznej chwili, kiedy przedstawiciele czterech mocarstw sprzymierzonych z przedstawicielami ukraińskiej republiki ludowej zbrali się w tej sali po to, by podpisać pierwszy pokój, który podczas tej wojny wszechświatowej do skutku dochodzi. Przedstawiciele delegacji czwórprzymierza napełnia specjalnym zadowoleniem fakt, że pokój ten podpisany został z młodym tworem państwowym, który wyszedł z burz wielkiej wojny. Oby ten pokój był pierwszym z szeregu obfitujących w biogoślawieństwa zarówno dla mocarstw sprzymierzonych, jak i dla ukraińskiej republiki ludowej, dla której przyszłości żyjemy najlepsze życzenia.

Prezes delegacji ukraińskiej, pan **Siewruk**, odpowiedział:

Z radością stwierdzamy, że od dnia dzisiejszego między czwórprzymierzem i Ukrainą rozpoczyna się pokój. Przybyliśmy tu w nadziei, że uda się doprowadzić do powszechnego pokoju i położyć koniec bratobójczej wojnie. Sytuacja polityczna jest jednak tego rodzaju, że nie wszystkie mocarstwa przybyły tu, by podpisać pokój powszechny.

Ozywieni gorącą miłością do naszego narodu i uświadamiając sobie, że długa ta wojna wyczerpała kulturalne i narodowe siły naszego narodu, musimy wyteńczyć teraz wszystkie siły i czynić, co do nas należy, aby doprowadzić do nowych czasów odrodzeniowych. W mocnym przeświadczeniu, że zawieramy ten pokój w interesie naszych szerokich mas demokratycznych i że pokój ten przyczyni się do ogólnego zakończenia wojny, stwierdzamy, że długa i zmudna praca, którą wykonano tu w Brześciu-Litewskim, została wnieściona powodzeniem i żeśmy osiągnęli demokratyczny dla obu stron honorowy pokój. Od dnia dzisiejszego ukraińska republika ludowa, urodzona na nowe życie, wstępuje w rząd państw jako samodzielne mocarstwo. Zaprzestaje ona na swym froncie walki i będzie się troszczyła o to, by wszystkie siły, w niej ukryte, powstały i rozkwitły do nowego życia.

Sekretarz stanu, v. Kühlmann, wezwał następnie pełnomocników przedstawicieli do podpisania umowy pokojowej. O godz. 1 m. 59 sekretarz stanu, v. Kühlmann, podpisał pierwszy akt traktatu, przeznaczony dla Niemiec, a o godz. 2 minut 20 wszystkie podpisy zostały złożone.

Tekst traktatu pokojowego

Najgłówniejsze artykuły traktatu pokojowego, zawartego między sprzy-

mierzonymi Niemcami, Austro-Węgrami, Bułgarią i Turcją z jednej strony, a ukraińską republiką z drugiej strony, są następujące:

Artykuł 1-szy. Strony, zawierające pokój oświadczają, że stan wojenny między nimi jest zakończony i że są one zdecydowane na przyszłość żyć z sobą w pokoju i przyjaźni.

Artykuł 2-gi. Między Austro-Węgrami z jednej strony, a ukraińską republiką ludową z drugiej strony **będą istniały te same granice, które istniały przed wybuchem wojny** między Austro-Węgierską monarchią a Rosją. **Dalej na północ granicą ukraińskiej republiki ludowej zacznie się od Tarnobrodu i przebiegnie ogólnie po linii Bilgoraj—Szczebrzeszyn—Krasnystaw—Puchaczów—Radzyń—Międzyrzec—Sarnaki—Mielnik—Wysokie-Litewskie—Kamieniec-Litewski—Prużany—jez. Wygonowskie.**

W szczególności granica ustalona zostanie zgodnie ze stosunkami etnograficznymi i z uwzględnieniem życzeń ludności przez mieszane komisje.

Artykuł 3-ci. Ewakuacja okupowanych terenów rozpocznie się niezwłocznie po ratyfikacji niniejszego traktatu pokojowego.

Artykuł 4-ty. Stosunki dyplomatyczne i konsularne nawiązane będą natychmiast po ratyfikacji traktatu pokojowego.

Artykuł 5-ty. Strony, zawierające umowę, zrzekają się wzajemnie odszkodowania za koszty wojenne, jak również odszkodowania za straty wojenne, z rekwizycjami włącznie.

Artykuł 6-ty. Obustronni jeńcy zwolnieni będą do ojczyzny, lub do kraju, który sobie wybiorą. Szczegóły poruszone są w punkcie 8.

Artykuł 7-ty. W sprawach stosunków gospodarczych postanawia się.

I.

Strony, zawierające umowę, zobowiązują się niezwłocznie nawiązać stosunki gospodarcze i zorganizować je na gruncie poniższych zasad:

Do dnia 31-go lipca bieżącego roku należy przeprowadzić wzajemną wymianę najważniejszych produktów rolnych i przemysłowych na zasadzie poniższych postanowień:

a) Ilość i rodzaj produktów, których wymiana jest przewidziana, ustalone będą przez komisję, złożoną z równej ilości przedstawicieli obu państw i utworzonej natychmiast po podpisaniu traktatu pokojowego.

b) Ceny produktów ustalone będą na mocy wzajemnego porozumienia przez komisję, złożoną z równej ilości przedstawicieli obu państw.

c) Punkt ten reguluje stosunek wartości niemieckiej marki w srebro do rubla w złocie b. cesarstwa rosyjskiego, lub korony w złocie Austro-Węgierskiej monarchii.

d) Wymiana towarów następuje za pośrednictwem urzędów centralnych lub przez urzędy centralne, kontrolowane przez państwo, albo też w drodze wolnej wymiany na warunkach prowizorycznej ugody handlowej.

II.

O ile w punkcie I nie jest przewidziane inaczej, stosunki gospodarcze między stronami, zawierającymi umowę, aż do chwili zawarcia ostatecznego traktatu handlowego, w każdym jednak razie aż do upływu co najmniej 6-ciu miesięcy po zawarciu pokoju między sprzymierzonymi z jednej strony, a państwami europejskimi, obecnie prowadzącymi z nimi wojnę,

Stanami Zjednoczonymi i Japonją z drugiej strony, oparte będą na następujących postanowieniach:

a) W ogóle obowiązują zasady niemiecko-rosyjskiego traktatu handlowego i żeglownego z lat 1894 wzgl. 1904. Ponadto zawarte zostaje porozumienie co do następujących punktów:

1) Ogólna rosyjska taryfa celna z dn. 13/25 stycznia 1903 r. zostaje utrzymana.

2) Artykuł V zostaje zmieniony w następujący sposób: «Strony, zawierające pokój, zobowiązują się niehamować wzajemnych stosunków i zezwolić na swobodę przejazdu». Wyjątki dotyczą tylko monopolów państwowych i niektórych wyrobów, dla których ze względu na zdrowotnych, politycznych lub gospodarczych winny być wydane zakazy.

3) Żadna ze stron nie będzie protestowała przeciw przywilejom, które druga strona nada jakiemś innemu państwu na podstawie istniejącej lub przyszłej unii celnej, zabezpieczyła w detalicznej komunikacji granicznej, lub zabezpieczyła zamierza.

4) Artykuł XI został pod tym względem zmieniony, że przewóz towarów jest dozwolony bez cła.

5) Artykuł XII-a zostaje zmieniony: a) Dla obrony praw autorstwa dzieł literatury, sztuki i fotografii obowiązują przepisy traktatu, zawartego między Niemcami i Rosją w dn. 28 lutego 1913 r.

b) W sprawie obrony znaków na towarach na przyszłość miarodajne być mają postanowienia deklaracji z dn. 23 lipca 1873 r.

6) Postanowienia protokołu końcowego do artykułu XXI zostają zmienione: Strony, zawierające umowę będą się wzajemnie popierały w sprawach taryfy kolejowej i o ile można najszybciej w tej sprawie się porozumieją.

7) Punkt 5-ty części czwartej końcowego protokołu zostaje zmieniony: «Urzędy cłowe obu krajów otwarte są we wszystkie dni roku z wyjątkiem niedziel i ustalonych prawem dni świątecznych». Dla stosunków gospodarczych Austro-Węgier i ukraińskiej republiki ludowej ważne są wogóle postanowienia austro-rosyjskiego traktatu handlowego z dnia 17-go lutego 1910 roku. W szczególności postanowienia te są analogiczne z postanowieniami dla Rzeszy Niemieckiej. Stosunki gospodarcze Bułgarii i Turcji do republiki ukraińskiej aż do zawarcia traktatu regulowane będą zgodnie z prawami najbardziej uprzywilejowanego narodu.

III.

Czas trwania postanowień, powziętych co do II w sprawach stosunków gospodarczych, może być przedłużony za obopólnym porozumieniem stron. Wypowiedzenie może nastąpić od dnia 30-go czerwca 1919 roku na 6 miesięcy.

IV.

Ukraińska republika ludowa nie będzie mieć żadnej pretensji o przywileje, które Niemcy Austro-Węgom, lub innym krajom, połączonym z niemi unją celną, lub swoim kolonjom itd. nadają. Niemcy odwrotnie nie będą mieć żadnych podobnych pretensji do Ukrainy. To samo dotyczy wszelkich gospodarczych stosunków między Austro-Węgrami i Ukrainą.

V.

O ile w państwach neutralnych znajdują się składki towarów, pochodzących z krajów sprzymierzonych lub Ukrainy, opatrzone jednak zastrzeżeniem, że ani pośrednio, ani bezpośrednio nie mogą być wywiezione do terytorjów drugiej strony, zawierającej umowę, to takie zastrzeżenia powinny być zniesione. Państwa neutralne należy niezwłocznie o tem zawiadomić.

Artykuł 8-ty. Przywrócenie publicznego i prywatnego sądownictwa, wymiana jeńców wojennych i cywilnych, oraz sprawa władania statkami handlowymi, które dostały się w moc przeciwnika, uregulowane będą na mocy szczegółowych traktatów, które stanowią istotną składową obojętnego traktatu pokojowego i o ile można równocześnie z nim poczną obowiązywać.

Artykuł 9-ty. Umowy, zawarte w tym traktacie pokojowym, stanowią nierozdzielalną całość.

Artykuł 10-ty. Przy komentowaniu tego traktatu miarodajny jest dla Ukrainy tekst ukraiński, a dla sprzymierzonych tekst w języku odpowiedniego kraju.

Postanowienie końcowe.

Niniejszy traktat pokojowy będzie ratyfikowany. Zawiadomienia ratyfikacyjne winny być możliwie szybko wymienione w Wiadniu. Traktat pokojowy—o ile inaczej nie zostanie postanowione—wchodzi w siłę z chwilą swej ratyfikacji.

Przewidziany w artykule 8 niemiecko-ukraiński wniosek dodatkowy, dotyczący przywrócenia stosunków konsularnych umów państwowych co do praw prywatnych, wynagrodzenia długów cywilnych, wymiany jeńców cywilnych i wojennych również zostaje podpisany.

Ogłoszenie treści tego dodatku nastąpi później.

Walki polsko-bolszewickie.

Jak komunikuje z Berna ag. tel. Wolfa, dzienniki szwajcarskie donoszą, że wiadomość o zdobyciu przez Polaków głównej kwatery rosyjskiej, Mohylewa i wzięciu do niewoli naczelnego wodza, Krylenki, wraz z całym jego sztabem, wywołała do Petersburgu niesłychane wrażenie.

Da się ono porównać jedynie z wrażeniem, wywołanym na wieść o wkroczeniu wojsk niemieckich w Warszawę.

Niezwłocznie po nadejściu tej wiadomości dla bolszewików wiadomości, Rada komisarzy ludowych zebrała się na posiedzenie nadzwyczajne.

Poza postanowieniem dalszego prowadzenia wojny z Polakami, żadnych specjalnych uchwał nie powzięto.

Korespondent sztokholmski ag. «Tel. Union» dowiaduje się łącznie z podaną już przez nas wiadomością o przeniesieniu Krylenki do Mińska, że w Petersburgu odbyła się Rada wojenna, w której wskutek złej komunikacji kolejowej przyjęło udział niewielu tylko delegatów z frontu. Naogół było reprezentowanych 10 socjal-rewolucjonistów, 2 mieńszewików i 30 bolszewików.

Postanowiono jednogłośnie, do czasu załatwienia konfliktu z Polakami powierzyć naczelną dowództwo nad armją dotychczasowemu zastępcy Krylenki, Miasnikowowi.

Jak donoszą z nad granicy szwajcarskiej do «Berl. Lok.», rosyjski współpracownik berneńskiego «Bundu» komunikuje:

Dowódca bolszewickiego frontu wewnętrzznego, Antonow, przesłał dowódcy armji rosyjskiej północnej rozkaz wysłania wojsk na tak zwany front zachodni, w celu niezwłocznego rozbrojenia Polaków, gdyż w przeciwnym razie grożą straszliwe walki.

Jakie będą losy wojny polsko-bolszewickiej trudno dziś przewidzieć. Nie wiadomo przedewszystkiem dokładnie o sile wojsk Dowbor-Muśnickiego i ich uzbrojeniu.

Jak donosi ostatnio krakowski «Głos Narodu», liczebność polskich sił zbrojnych, znajdujących się pod dowództwem generała Dowbor-Muśnickiego, jest szacowana na 170,000 żołnierzy, którzy odznaczają się wzorową dyscypliną.

Na froncie rumuńskim organizuje się korpus polski pod dowództwem generała Michelisa.

O uzbrojeniu wojsk polskich nie ma również ścisłych wiadomości; wiemy, że oddziały polskie posiadają samochody pancerne, karabiny maszynowe, oraz park aeroplanów.

Kawalerja Muśnickiego okryła się sławą w czasie wojny, w skład jej wchodzi między innymi pułk ułanów im. ks. Józefa Poniatowskiego, który pod dowództwem pułk. Mościckiego odznaczył się w głośnej szarży pod Krechowcami i pozyskał wzięczość mieszkańców Stanisławowa za dzielną obronę przed grabieżami. W wojnie polsko-bolszewickiej czekają ułanów nowe ciężkie zadania.

Według wiadomości ze Sztokholmu, wychodzące od kilku dni w Mińsku pismo polskie «Placówka» informuje: że przeciwko pierwszemu polskiemu szwadronowi ułanów, stacjonarowemu w Dukorze, w pobliżu stacji kolejowej Rudzieńsk, została wysłana kaukaska dywizja kawalerji.

Polski pułkownik ułanów, Mościcki, dokonał tak pomysłowego manewru, iż cała dywizja kaukaska musiała poddać się.

Wkrótce potem wywiązały się nowe walki pomiędzy ułanami a wysłanymi na pomoc dywizji kaukaskiej wojskami bolszewickimi. Te ostatnie jednak nie chciały kontynuować walki z Polakami i cofnęły się.

Ze Sztokholmu donoszą również, iż w październiku r. ub. przybyło z Ameryki do Rosji około 1000 członków chrześcijańskich związków młodzieży amerykańskiej, którzy postawili sobie za zadanie podnieść nastrój wśród żołnierzy rosyjskich, organizując w tym celu uroczyste obchody i t. p. w różnych miastach, oraz jednocząc niepewne elementy wśród żołnierstwa przy pomocy pieniędzy.

Raptowny przewrót w Rosji unicestwił wszystkie te plany młodzieży amerykańskiej. Przyłączyła się ona wobec tego wkrótce do polskich organizacji wojskowych, udzielając im poparcia finansowego.

Innego dobrego sprzymierzeńca podczas swych walk z bolszewikami Polacy mieli zdaje się w osobie Ukraińców, którzy wyratowali z bardzo trudnej sytuacji oddział polski, posuwający się na Mohylew.

Również i podczas ostatnich walk Ukraińcy popierali Polaków przy pomocy amunicji oraz artykułów żywnościowych.

Do pism polskich w Petersburgu donoszą: Na błoniach Bychowskich dowódca pierwszego korpusu strzelców polskich, łącznie z generałem francuskim, dokonał przeglądu szkół podoficerów pierwszej dywizji. Szkoła trzeciego pułku odznaczyła się doskonałym wycwiczeniem, sprawnością ruchów i karnością szyku, za co dowódca korpusu ofiarował zuchom strzelcom 1000 rubli. Sumę tę postanowili strzelcy ofiarować na ochronę Centr. Komit. Obyw., by zadzierznąć ściślejsze węzły ze społeczeństwem i podkreślić, że nasze wojska tworzą z narodem jedną całość.

«Frankfurter Ztg.» zamieszcza doniesienie ag. Havasa, iż rząd bolszewicki w odwet za klęski, zadane bolszewikom przez oddziały polskie, zarządził uwięzienie przywódców polskich, przebywających w Petersburgu. Uwięziono między innymi Lednickiego, gen. Babiańskiego i ks. Świątoplek Mirskiego.

Ustawa o Radzie Stanu Królestwa Polskiego.

Prasa warszawska podaje tekst urzędowy «Ustawy o Radzie Stanu Królestwa Polskiego». Powtarzamy go z opuszczeniem mniej ważnych artykułów tej ustawy.

My, Rada Regencyjna Królestwa Polskiego, postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Skład Rady Stanu.

Art. 1. Rada Stanu Królestwa Polskiego z siedzibą w mieście stołecznym Warszawie składa się ze 110 członków, a mianowicie:

- 12 członków wirylistów,
  - 55 członków powołanych na zasadzie wyborów,
  - 43 członków, mianowanych przez Radę Regencyjną.
- Art. 2. Członkami Rady Stanu z głosem wirylnym są:
- 6-ciu Biskupów Djecejalnych obrządku rzymsko-katolickiego,
  - Superintendent Generalny wyznania ewangelicko-angsburskiego,
  - Superintendent wyznania ewangelicko-reformowanego,
  - Najstarszy wiekiem rabin żydowski stołecznego miasta Warszawy,
  - Rektor Uniwersytetu Warszawskiego i Rektor Politechniki Warszawskiej,
  - Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego.

Art. 3. Pochodzących z wyboru członków Rady Stanu wybierają Rady Miejskie tych miast, które stanowią jednostki samorządne, niezawisłe od sejmików powiatowych, tudzież sejmiki powiatowe.

Art. 4. Członkiem Rady Stanu może być wybrany lub mianowany każdy obywatel Państwa Polskiego, płci męskiej, zamieszkały w obrębie general-gubernatorstwa Warszawskiego albo Lubelskiego, który ukończył lat 30, umie czytać i pisać biegle po polsku, a nie jest, według obowiązujących przepisów, wykluczony od wybieralności do Rad Miejskich i Sejmików powiatowych.

Porządek wyborów.

Art. 5. Czynne prawo wyboru do Rady Stanu służy członkom Rad Miejskich, względnie Sejmików powiatowych.

Art. 6. Wybory tak w Radach Miejskich, jak i w okręgach wyborczych sejmików powiatowych przeprowadza się w ten sposób, iż każdy wyborca pisze na swej karcie wyborczej jedno tylko nazwisko, bez względu na liczbę wybrać się mających członków Rady Stanu. Głosowanie jest tajne.

Art. 12. Gdyby wybory w którejkolwiek z Rad Miejskich, lub w którymkolwiek z okręgów wyborczych w oznaczonym terminie nie doszły do skutku, Rada Regencyjna mianuje członków Rady Stanu, co do których wybór nie nastąpił, z pośród mieszkańców danego miasta, względnie okręgu wyborczego.

Stosunek Rady Regencyjnej do Rady Stanu.

Art. 13. 43 członków Rady Stanu mianuje Rada Regencyjna na wniosek Prezydenta Ministrów.

Art. 14. Rada Regencyjna zwołuje Radę Stanu, otwiera ją, odracza i zamyka jej sesje. Sesja trwa od dnia zwołania się Rady Stanu do dnia zamknięcia sesji przez Radę Regencyjną.

Art. 15. Rada Regencyjna ma prawo Radę Stanu rozwiązać. Wskutek rozwiązania przestają być członkami Rady Stanu zarówno członkowie z wyboru, jak i mianowani.

Na wypadek rozwiązania Rada Regencyjna zarządza nowe wybory członków Rady Stanu w ciągu dwóch miesięcy po rozwiązaniu i w tymże

terminie powołuje nowych członków Rady Stanu z nominacji.

Art. 16. Członkowie Rady Stanu nie mogą być pociągani do odpowiedzialności z powodu jakichkolwiek głosowań w Radzie Stanu lub w jej komisjach.

Za zachowanie się i za oświadczenia, złożone w Radzie Stanu lub w jej komisjach, odpowiadają tylko przed Radą Stanu według przepisów jej regulaminu.

Art. 17. Za udział w posiedzeniach Rady Stanu, a względnie jej komisji, członkowie Rady Stanu pobierają za każdą dobę 25 mk., z wyjątkiem tych członków, którzy mieszkają w Warszawie i pobierają stałą placę z kas państwowych.

Art. 18. Rada Regencyjna mianuje przewodniczącego Rady Stanu, który ma tytuł Marszałka Rady Stanu, Rada Stanu zaś wybiera w osobnym głosowaniu 2-ch Wicemarszałków i 4-ch Sekretarzy. Wybrani będą ci, którzy otrzymają największą liczbę głosów. Marszałek, Wicemarszałkowie i Sekretarze stanowią Prezydium Rady Stanu pod przewodnictwem Marszałka. Mianowany Marszałek, oraz wybrani Wicemarszałkowie i Sekretarze urzędują przez cały czas trwania Rady Stanu aż do chwili zebrania się pierwszego sejmiku.

Kompetencje Rady Stanu.

Art. 19. Rada Stanu bada ważność wyborów i rozstrzyga o uprawnieniu wybranego członka do zasiadania w Radzie Stanu.

Art. 20. Rada Stanu współdziała w ustawodawstwie w myśl postanowień patentu z 12 września 1917 r., w szczególności powziętą ma uchwały w sprawie projektu konstytucji Królestwa Polskiego, utworzenia senatu i izby posłów.

Art. 21. Rozporządzenia z mocą ustawy mogą być wydawane jedynie na zasadzie upoważnienia, zawartego w ustawie samej. Od tej zasady może Rada Regencyjna odstąpić pod odpowiedzialnością całego Ministerstwa tylko w tym wypadku, jeżeli wydanie rozporządzenia jest niezbędnie potrzebne dla zorganizowania poszczególnych działów administracji polskiej.

Art. 22. Radzie Stanu służy z zastrzeżeniem, określonym w art. 2 Patentu z dn. 12 września 1917 r., prawo zgłaszania wniosków ustawodawczych.

Wnioski ustawodawcze lub inne przedkładane Radzie Stanu muszą być podpisane przynajmniej przez 10 członków Rady Stanu. Propozycje zmiany tej ustawy mogą wychodzić tylko od Rady Regencyjnej na wniosek Rządu.

Art. 23. Jeżeli wniosek ustawodawczy, uchwalony przez Radę Stanu, nie uzyska zatwierdzenia Rady Regencyjnej, nie będzie mógł być ponowiony w ciągu tej samej sesji z inicjatywą Rady Stanu.

Art. 24. Rada Stanu uchwała budżet administracji państwowej, przekazanej polskim Władzom Państwowym.

Po zakończeniu roku budżetowego Rada Stanu bada przedłożone jej przez Ministerstwo Polskie zamknięcia rachunkowe i rozstrzyga o udzieleniu absolutorjum.

Art. 25. Bez zgody Rady Stanu nie mogą być zaciągane pożyczki, ani przyjmowane zobowiązania, obciążające Państwo Polskie.

Art. 26. Prezydent Ministrów, lub wyznaczony przez niego Minister, obowiązany jest dać odpowiedź na interpelacje, podpisane przez co najmniej 10 członków Rady Stanu; może jednak z podaniem powodów odpowiedź odroczyć, lub też nawet jej odmówić.

Rada Stanu może uchwalić przeprowadzenie rozpraw nad odpowiedzią Prezydenta Ministrów. Stawianie wniosków w toku tych rozpraw nie jest dopuszczalne.

Art. 27. Do ważności uchwał Rady Stanu potrzebną jest obecność co najmniej połowy jej członków. Uchwały zapadają bezwzględną większością głosów.

Art. 28. Ministrowie i wyznaczeni przez nich przedstawiciele Rządu mogą brać udział w posiedzeniach Rady Stanu i jej komisji i zabierać głos poza kolejną zapisów.

Rada Stanu może zażądać obecności Prezydenta Ministrów lub innych Ministrów na jej posiedzeniach, lub na posiedzeniach Komisji w celu udzielania wyjaśnień, jakie uważa za potrzebne.

Władze okupacyjne mogą reprezentować swe interesy na posiedzeniach Rady Stanu i jej komisji przez swoje organa.

Art. 29. Rada Stanu uchwała dla siebie regulamin.

Art. 30. Posiedzenia Rady Stanu są jawne.

Tajne obrady zarządza Marszałek na życzenie Rządu, lub wskutek uchwały Rady Stanu.

Sprawozdania z posiedzeń plenarnych ogłasza Prezydium Rady Stanu.

Art. 31. Rada Stanu przestaje istnieć z chwilą zebrania się pierwszego sejmiku.

Art. 32. Na zasadzie powyższych przepisów Rada Ministrów na wniosek Ministra Spraw Wewnętrznych wyda wszelkie zarządzenia, potrzebne dla przeprowadzenia wyborów.

Art. 33. W razie powiększenia liczby sejmików powiatowych, albo rozszerzenia granic General-gubernatorstwa Warszawskiego i Lubelskiego, Rada Regencyjna wyda dodatkową ustawę, opartą na przepisach niniejszej ustawy.

Warszawa, dnia 4 lutego 1918 r.
† Aleksander Kakowski,
Arcybiskup.

Józef Ostrowski.

Zdz. Lubomirski.

Prezydent Ministrów
Jan Kucharzewski.

Dookoła wojny.

Echa konferencji w Wersalu.

Rzymski współpracownik «Stampy» turyńskiej dowiaduje się podobno z najlepszego źródła, że oprócz uchwał wojskowych, powziętych na konferencji w Wersalu (armja manewrująca zamiast jednolitego dowództwa i wzmocnienie armji, przyspieszenie pomocy orężnej Ameryki) zostało osiągnięte również międzykoalicyjne porozumienie dyplomatyczne na tej podstawie, że każdy sprzymierzeniec popiera cele wojenne i innych. Tak na przykład Anglja i Włochy popierają żądania francuskie, Francja i Włochy zajmują specyficznie angielskie stanowisko w kwestji Belgji i Luksemburga, Francja zaś i Anglja podtrzymują żądania włoskie.

Jak donosi z Lyonu «Berlin Tagebl.», «Tribuna» przytacza, rzekomo na podstawie pewnych informacji, dotyczących włoskich pretensji terytorjalnych część programu koalicyjnego, ułożonego w Paryżu.

Włochy mają w myśl tego otrzymać ze strony sprzymierzeńców wojskowe i dyplomatyczne poparcie w celu osiągnięcia swych naturalnych granic w Retyjskich i Julijskich Alpach łącznie z północną częścią Adriatyki.

Pozatem Włochy mają otrzymać większą pomoc finansową i w dziedzinie zaprowiantowania, jak również ostatecznie mają otrzymać od Anglii część tonnażu okrętowego, niedawno przyznanego Anglii przez koalicję.

Koalicja postanowiła dać spokój, próbom oddzielenia Austro-Węgier od Niemiec.

Królestwo Polskie.

Zjazd polskich związków zawodowych.

W Warszawie odbył się zjazd przedstawicieli polskich związków zawodowych, przybyłych w liczbie kilkudziesięciu z różnych stron kraju.

Obradom zjazdu przewodniczył przedstawiciel Łodzi, p. Błażej Pokorski przy udziale asesorów pp. Nowaka z Sosnowca oraz Wasilewskiego i Balasińskiego z Warszawy.

Podczas obrad obecni byli przedstawiciele ministerjum handlu i przemysłu oraz ochrony pracy.

Delegaci z poszczególnych miast, a więc Zawiercia, Łodzi, Pabjanic, Radomska, Kielc, Kutna i Sosnowca zdali sprawozdania z działalności związków w swych miastach. Naogół działalność związków omdlała, a przede wszystkim zmalała liczebnie wskutek zostaju w przemyśle. W warunkach obecnych związki dążą do ogólniskowania się na tle samopomocy, troszcząc się równocześnie o sprawy zawodowe i podniesienie warunków płacy.

Rozważano przede wszystkim program działalności związków i w wyniku narad wybrano Komisję, której powierzono ostateczne opracowanie programu.

Oświadczone się przeciw tendencjom wyrotowym, których realizacja w Rosji przyniosła tak krwawy plon.

Uznano potrzebę poparcia rządu polskiego, wyrażając nadzieję, że rząd ten w przyszłości przedsięwzięcie starania, dążące do polepszenia doli robotników.

Powzięto rezolucję w sprawie Sejmu.

Jednym z ważniejszych postanowień, stała się uchwała utworzenia centrali związków zawodowych z siedzibą w Warszawie. Centrala rzeczo na nosić ma nazwę Polskiego Zjednoczenia związków zawodowych. Nadto postanowiono utworzyć stanowisko instruktora, zwiedzającego związki prowincjonalne.

Przed zamknięciem zebrania wice-minister ochrony pracy, p. St. Patek, mówił o programie działalności ministerjum i, życząc związkom powodzenia, wzywał je, aby w sprawach swych zwracali się do ministerjum ochrony pracy.

ROSJA.

Stanowisko bolszewików zachwiane.

Według gaz. szwajcarskiej «Bernar Tageblatt», rosyjska korespondencja prasowa podaje szereg informacji z Rosji, z których wynika, że z każdym dniem władza bolszewickich komisarzy ludowych ulega coraz większemu zdyskredytowaniu, i że nowe przesilenie jest bliskie.

Rosja znajduje się w przededniu wielkich wypadków.

Polityka bolszewików wywołała w ostatnich czasach niespodziewane siły odporne w Rosji, które z góry zdecydują o wyniku mającej się odbyć walki ostatecznej.

List księcia Dołgorukowa.

W dawnej «Rieczy», a obecnie «Naszym Wieku», jeden z przywódców partji kaddeckiej wydrukował list, mający obecne stosunki rosyjskie.

List ten datowany jest: 8 grudnia (ub. starego stylu) 1917. Petropawłowska forteca. Trubecki bastjon.

«Przed 10-ciu dniami przybyłem z Moskwy do Petersburga, jako wybrany przez głosowanie powszechne poseł dla wzięcia udziału w konstytuancie. Posłowie Szyngejew i Kokoszkina stanęli w domu hr. Paninej, i umówiłem się być spotkać tam nazajutrz z nimi, aby pójść razem do konstytuancy. Wskntek tego udałem się do domu hr. Paninej w dniu 28 listopada około 1-ej po południu.

Tu urządzona była zasadzka przez grupę osób cywilnych i byłem wraz z dwoma posłami zaarrestowany. Skomunikowali się oni ze Smolnym Instytutem i po pewnym czasie przyjechał pewien pan, który oznajmił, że zostałem zaarrestowany z rozkazu wojenno-słedczej Komisji wykonawczego komitetu.

W Smolnym przebyliśmy do 2-ej w nocy, gdzie nam nie dano nic do jedzenia ani picia. Śledztwo prowadził nad nimi p. Krasikow.

Na pytanie moje o powodach aresztu p. Krasikow zaczął oskarżać wprost partję Wolności Ludu (ub. kadetów) o jej kontrrewolucjonizm, o sprzyjanie Kaledinowi i żądał, abym wypowiedział o tem moją opinię.

Odmówiłem stanowczo. Żądałem natomiast, aby spisano protokół z gwałtu, dokonanego nad członkiem konstytuancy.

W dość długi czas potem oficer

przeczytał mi w więzieniu dekret «ludowych komisarzów», wyjmujący partję Wolności Ludu z pod prawa i o prześladowaniu jej kierowników, jako wrogów narodu. Zapowiedziano przytem oddanie nas pod sąd wojenno-rewolucyjny».

Pisze dalej ks. Dołgorukow: «Nie jest mi zupełnie wiadomem, o jakie przestępne czyny jestem oskarżony? Jaki to sąd ma mnie sądzić? Czy mogę wybrać obrońcę? Czy będzie mi wręczony akt oskarżenia?»

Na Bałkanach.

Nowy kierunek polityczny w Mołdawji.

Wiedeńska «Zeit» donosi z Petersburga, iż, według pism rosyjskich, w Mołdawji powstał ruch pomiędzy Rumunami, w którym przyjmuje udział 148 członków rumuńskiej Izby posłów.

Nowa partja wystawiła w swym programie hasło ratowania Rumunji. Żąda ona natychmiastowego zawarcia pokoju z państwami centralnemi i uzależnia od tego swój stosunek do króla Ferdynanda.

Ruch ten ma podobno bardzo licznych zwolenników wśród rumuńskiego korpusu oficerskiego.

Ze śwłata.

Szwecja a wyspy Aalandzkie.

Według gazety «Stockholms Dagbladet», bawiąca obecnie w Sztokholmie delegacja z wysp Aalandzkich otrzymała ze swego kraju depezę następującej treści: Sytuacja wymaga możliwie najprędzej czynnej ochrony wysp Aalandzkich.

Delegacja aalandzka postanowiła wobec tego zabawić jeszcze kilka dni w Sztokholmie.

Jak wiadomo, znajduje się jeszcze około 200 rosyjskich żołnierzy na wyspach Aalandzkich, którzy w ostatnich czasach dokonali licznych wykroczeń w stosunku do tamtejszej ludności.

Prawdopodobnie wyspy Aalandzkie muszą być broniene od tych żołnierzy.

WIADOMOSCI URZĘDOWE.

OBWIESZCZENIE,

dotyczące cen maksymalnych w handlu detalicznym.

W Wilnie chwilowo istnieją ceny maksymalne w handlu detalicznym tylko na następujące produkty spożywcze i towary:

- 1) Mleko za kwartę = 2/3 litra:
  - a) niezbierrane 50 fen.
  - b) zbierane 20 fen.
- 2) Sól 28 fen. funt ros.
- 3) Sacharyna 65 fen. za 100 pastylek, 2 m. 50 fen. za 500 pastyl.
- Sacharyna kryształ:
  - 1 m. 60 fen. za 5 gram.
  - 30 m. za 100 gr.
- 4) Zapalki 10 fen. pudełko.
- 5) Papierosy rozmaicie zgodnie z urzęd. nadrukiem.

Ponadto produkty żywnościowe, wydawane na karty chlebowe, będą sprzedawane w uprzywilejowanych piekarniach i stowarzyszeniach spożywczych po cenach następujących:

- 1) Chleb 22 fen. funt ros.
- 2) Mąka żytnia, jęczmienna i owsiana 30 fen. funt ros.
- 3) Kasza, grysik, groch, soczewica, fasola 45 fen. funt ros., krupy 43 fen. funt ros., mąka grochowa 47 fen.

Wreszcie w uprzywilejowanych jatkach, na rynku mięsny i w miejskich sklepach rybnych obowiązują ceny, które tam stale są wywieszzone.

Powyższe niniejszem się ogłasza.

Wilna, den 6. Februar 1918.

Militärkreisamt Wilna-Stadt.
Der Stadthauptmann
Pauly.

KRONIKA.

KALENDARZYK.

Oził: Eulalji.
lutra: Popielec, Juljana.
Pejutrze: Walentego.
Wschód słońca — o g. 7 m. 34
Zachód słońca — o g. 4 m. 37

Z WILNA.

Podziękowanie. Komitet Rodzielski przy gimnazjach polskich Stowarzyszenia Naucz. i Wychow. niniejszym składa JW. Hrabiemu Antoniemu Tyszkiewiczowi najserdeczniejsze dzięki za drugą hojną ofiarę w kwocie dwóch tysięcy marek, złożoną na wpisy szkolne (pierwsza ofiara wynosiła tysiąc marek).

KINEMATOGRAF

„Helios“

Boj Wileńskie i S-to Jerskie.

Program od 9 do 12 lutego 1918 r.
KRONIKA TYGODNIOWA. **Najnowsze wypadki wojenne**, — zdjęcia z natury.

„UMARLI ZYJĄ“

dramat w 3-ach aktach. W głównych rolach **Schmiedhässler i Hedda Vernon.**

„ŚWINKA WALDOWA“

komedja w 2-ach aktach według humoreski tegoż tytułu **Wiktora Brühgena.**

Początek o godz. 1-ej.

Koniec o godz. 11 wieczór.

Powidła borówkowe na cukrze, Maggi prawdziwe 14 f., Kawę mieszaną wyborową 3 m. 50 f. poleca **Węciewicz i Zwiedryński, S-to Jerska 7.** 579

Dom na opał do sprzedania. I Ponomarski N 36, Kowalewska. 602

Do sprzedania kredens, stół stołowy, łóżka z siatkami masywne, fotole duże miękkie, ceratą kryte i różne inne meble. Skopówka N 1-1, Sozancewicz. 592

Kto chce sprzedać prywatnie (nie do magazynu) za dobrą cenę cennosci: perły, drogic kamienie, zegarki, antyki, lombardowe kwity i sztuczne zęby **kupuję.** **Leon Tatarska 20-17, Poczter.**

Zarząd Stow. Właścicielei Domów

zawiadamia swoich członków, iż dnia 14 lutego o g. 5 pp. w lokalu zarządu, Wileńska 23, odbędzie się **doroczne zebranie** członków tegoż stowarzyszenia. Porządek dnia: Sprawozdanie z działalności zarządu od 1 lutego 1917 r. do 1 lutego 1918 r. 2) Sprawozdanie komisji rewizyjnej. 3) Wybór nowych członków zarządu. 4) Wolne wnioski.—Pp. członkowie proszeni są o jaknajliczniejsze przybycie na zgromadzenie, ponieważ z powodu wojny drugie zebranie nie będzie zwoływane i postanowienia tegoż zebrania będą prawomocne przy wszelkiej ilości członków. Zarząd.

Potrzebny

na wieś nauczyciel do starszego chłopca, by go przygotować do 7-ej klasy gimnazjalnej. Wiadomość: Trocka 13-1, Jundziłłowa.

Do sprzedania

dywan ze skóry losiowej na podłogę, przybór do pisania marmurowy i stół stołowy duży. II Portowa 1-7, Lachowicz. 604

KOWAL

601 umięjący dobrze konie knc, znający się na reperacji narzędzi, maszyn i na pro-adzeniu młocarni parowej, do majątku blisko Wilna zaraz potrzebny. Świadczenia i rekomendacje wymagalne. Zgłaszać się: Wileńska N 26 m. 8, Ossowski.

Dziś, z powodu zapust, kolduny i nóżki cielęce w cieście smażone. **Kuchnia Nr. 234** przy hotelu Niskowskiego.

KALENDARZ

„PRZYJACIEL“

NA 1918 ROK

świeże opuścił prasę i jest do nabycia we wszystkich księgarniach i w Administracji «Dziennika Wileńskiego».

Skład główny w księgarni J. Zapaśnik.

Cena egzemplarza 1 m. 20 f.

Sprzedają

różne meble, portjery i tle. Filarecka 30 (I Ponomarski), Kozierowska, od g. 12-4 pp. 593

Introligator

H. Aleksandrowicz, Tatarska 11, przyjmuje roboty w zakres fachu wchodzące.